

Ann. t. Forst. t. Ø. om Lillægsbevilling for 1895—96. Til § 2.

Ummærkning

Forslag til Lov om Lillægsbevilling for Finansaaret fra 1ste April 1895 til 31te Marts 1896.

Til § 2. (Overstuddet af Domæneindtægterne).

Til 1. Nømlig:

Nedsættelse for Finansaaret 1895—96 af Forpagtningsafgiften for Hovedgaarden Trollesminde 3,200 Kr.

Fra Forpagter R. Hinrichsen, der ved Kontrakt med Statskassen af 17de December 1892 har overtaget Forpagtningen af den Statskassen tilhørende Hovedgaard Trollesminde for et Tidsrum af 7 Aar fra den 1ste April 1893 at regne, er til Finansministeriet indkommet Andragende, hvori han anholder dels om Approbation paa et Forslag om en forandret Driftsplan for Ejendommen gaaende ud paa en nærmere angiven lempeligere, til Ejendommens Ydeevne mere svarende Drift af denne end den i Forpagtningskontrakten bestemte med samtidig Forøgelse af Kreaturbesætningen, dels om en ved den foreslaaede nye Driftsmaade motiveret Nedsættelse af Forpagtningsafgiften, hvorefter denne, der ifølge Kontrakten udgør 7,750 Kr. i Penge og 700 Tønder Byg efter Kapitelstatsk, skulde nedsættes med 10 Kr. pr. Td. Land, hvilket efter Hovedgaardens Areal af 646 Tdr. Land vilde svare til et aarligt Beløb af henimod 6,500 Kr.

Efter Hedsfunden Overvejelse af Sagen maatte man finde den foreslaaede Forandring i Ejendommens Drift af saa indgribende Betydning for Ejendommen og ved dens Forbindelse med Begæringen om Nedsættelse i Forpagtningsafgiften af saadan direkte finansiel Betydning, at man ikke saa sig i Stand til at tage nogen endelig Stilling til Sagen, alene støttet paa et almindeligt Støn over, hvad der fra Forpagterens Side var anført til Støtte for hans Andragende. Paa den anden Side vilde man ikke af denne Grund paa Forhaand afvise det reiste Spørgsmaal, idet man, rent affet fra personligt Hensyn til Forpagteren, ikke kunde anse det for stemmende med Statskassens Tarv ved Afvisning af Sagen mulig at bevirke, at Forpagteren maatte fratræde Forpagtningen i Uide, og at Forpagtningen maatte udbydes paany, noget, der navnlig under de nuværende Landbrugsforhøjninger ikke kunde anses for heldigt, og om man end maatte finde Anledning til paa Forhaand at tilkendegive Forpagteren, at den af ham anførte Nedsættelse i Forpagtningsafgiften af 10 Kr. pr. Td. Land vilde gaa langt ud over, hvad der under hvilke somhelst Forudsætninger kunde ventes indrømmet, bestemte man sig derfor til at lade de paagældende Forhold underkaste en indgaaende sagtyndig Undersøgelse paa Stedet selv, og efter fra Forpagteren at have modtaget Erklæring om, at han vilde være villig til at